

i usługi w ciągu 5 dni roboczych od daty otrzymania dokumentów rozliczeniowych. Jeżeli do chwili otrzymania dokumentów rozliczeniowych zamawiający nie odebrał dostawy, termin ten biegnie od daty odbioru dostawy lub roboty (usługi) w sposób i w terminach ustalonych umową. Jeżeli w umowie nie określono terminu odbioru, wówczas za termin odbioru uważa się termin otrzymania świadczenia.

2. Terminy określone w ust. 1 mogą być przez strony w drodze umowy skrócone, a jeżeli dostawcą (wykonawcą) jest jednostka gospodarki nie uspołecznionej — również przedłużone.

3. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi w drodze rozporządzenia formy rozliczeń pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej za dostawę, roboty i usługi. Jeżeli dana forma rozliczeń tego wymaga, Minister Finansów może w tym rozporządzeniu ustalić inne terminy zapłaty niż przewidziane w ust. 1 i 2.

4. W razie nieuiszczenia zapłaty w terminie określonym w ust. 1—3 płatnik obowiązany jest zapłacić dostawcy (wykonawcy) odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, jeżeli umowa nie przewiduje kar za zwłokę z tego tytułu.

Art. 8. 1. Tytuły egzekucyjne (sądowe, arbitrażowe, administracyjne) bank pokrywa w kolejności ich wpływu z rachunku jednostki gospodarki uspołecznionej bez względu na jej dyspozycje i przed wszystkimi innymi płatnościami.

2. Przepis ust. 1 nie narusza praw wierzycieli do dochodzenia ich roszczeń objętych tytułami egzekucyjnymi w drodze egzekucji.

Art. 9. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są na żądanie banku lub spółdzielni oszczędnościowo-po-

życzkowej do przedkładania niezbędnych dowodów oraz udzielania wyjaśnień co do wypełnienia obowiązków wynikających z ustawy lub rozporządzeń na jej podstawie wydanych.

Art. 10. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może w uzasadnionych przypadkach zwolnić poszczególne jednostki gospodarki uspołecznionej lub kategorie takich jednostek od niektórych obowiązków wynikających z ustawy, a jednostki wymienione w art. 1 ust. 2 także od wszystkich obowiązków wynikających z ustawy.

Art. 11. 1. Kierownik, członek zarządu, główny (starszy) księgowy lub inny pracownik jednostki uspołecznionej winny naruszenia przepisów art. 2, 3, 4 ust. 2, art. 5 lub 6 ustawy lub przepisów na ich podstawie wydanych — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

3. Postępowanie wszczyna się na wniosek banku, spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej, właściwego organu Najwyższej Izby Kontroli lub organu kontroli i rewizji finansowej.

Art. 12. Tracą moc przepisy ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. z 1949 r. Nr 41, poz. 294 i z 1950 r. Nr 44, poz. 402).

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

216

USTAWA

z dnia 1 lipca 1958 r.

o zmianie dekretu o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych

Art. 1. W dekrete z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59 i z 1956 r. Nr 41, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przepisy dekretu stosuje się do pracowników, bez względu na charakter ich stosunku służbowego, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” oraz w określonych przez Prezesa Rady Ministrów komórkach organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji.”;
- 2) art. 3 skreśla się;
- 3) w art. 13 ust. 2 skreśla się pkt 5;
- 4) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Art. 15. Za wykroczenia służbowe nakłada się następujące kary dyscyplinarne:
1) upomnienie;
2) nagana;
3) potrącenie części uposażenia do wysokości 10% uposażenia za okres nie dłuższy niż 3 miesiące;

4) przydzielenie na okres nie dłuższy niż 3 miesiące do pracy na niższym stanowisku i w grupie uposażenia przywiązanej do tego stanowiska, nie niższej jednak niż o dwie grupy od grupy posiadanej;

5) pozbawienie prawa do dodatku za wysługę lat na okres do jednego roku;

6) obniżenie uposażenia o jedną grupę;

7) obniżenie uposażenia o jedną grupę z równoczesnym obniżeniem stanowiska na bezpośrednio niższe;

8) zwolnienie dyscyplinarne ze służby.”;

5) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne i odwoławcze komisje dyscyplinarne po przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego.

2. Kary dyscyplinarne wymienione w art. 15 pkt 1, 2, 3 i 4 mogą również wymierzać określone przez Ministra Komunikacji zwierzchnicy służbowi.

3. Od orzeczenia wydanego przez zwierzchnika służbowego ukarany pracownik kolejowy może w ciągu 14 dni odwołanie do wyższego zwierzchnika służbowego, którego orzeczenie jest ostateczne. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej co do winy i kary ukarany pracownik kolejowy może odwołać się w ciągu 14 dni do odwoławczej komisji dyscyplinarnej.”;

6) art. 18, 19, 20 i 21 skreśla się;

7) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Kary dyscyplinarne z wyjątkiem kary zwolnienia dyscyplinarnego mogą ulec zatarciu.”;

8) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji komisji dyscyplinarnych, zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego, uprawnień zwierzchników służbowych do wymierzania najniższych czterech kar dyscyplinarnych oraz warunków zatarcia kar wyda Minister Komunikacji.”;

9) po art. 24 dodaje się nowy art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Sumy powstałe z potrąceń części uposażenia wymienionej w art. 15 pkt 3 Minister Komunikacji w po-

rozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przeznaczają na cele społeczno-kulturalne pracowników kolejowych.”;

10) art. 25 skreśla się.

Art. 2. Przy pociąganiu pracowników kolejowych do odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenia służbowe, popełnione przez nich przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 1 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych zachowują moc dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

217

U S T A W A

z dnia 1 lipca 1958 r.

o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie

Art. 1. Osoby fizyczne oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki państwowej mogą wykonywać działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie tylko po uzyskaniu pozwolenia na taką działalność.

Art. 2. 1. Pozwolenie przewidziane w art. 1 wydaje organ administracji budowlanej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Pozwolenia wydaje się na czas nieograniczony lub na czas ograniczony, nie krótszy jednak niż 2 lata.

3. W pozwoleniu określony zostanie rodzaj i zakres projektów, do których wykonywania upoważnia pozwolenie. Ponadto w pozwoleniu może być nałożony na uprawnionego obowiązek stosowania wskazanych w pozwoleniu zasad, obowiązujących państwowe jednostki projektowania.

4. Pozwolenie może być udzielone tylko osobie posiadającej odpowiednie kwalifikacje fachowe. Stwierdzeniem posiadania kwalifikacji dla sporządzania projektów objętych przepisami prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216 wraz z późniejszymi zmianami) są uprawnienia budowlane wydane na podstawie tego prawa. Kwalifikacje fachowe do sporządzania projektów innych specjalności w budownictwie oraz sposób ich stwierdzania określi rozporządzenie wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i w uzgodnieniu z Prezesem Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury. W przypadku udzielenia pozwolenia osobie prawnej kwalifikacje takie powinien posiadać kierownik jednostki projektującej oraz pracownicy-projektanci.

5. Przy wydawaniu pozwolenia pobierane będą opłaty, których wysokość i tryb poboru oraz zasady i tryb stosowania ulg w opłatach określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 3. 1. Pozwolenie będzie cofnięte, jeżeli osoba, której pozwolenie wydano:

- 1) została prawomocnie skazana wyrokiem za przestępstwo popełnione z chęci zysku, a przestępstwo popełniono w związku z prowadzeniem działalności w zakresie projektowania w budownictwie,
- 2) nie posiadała kwalifikacji fachowych lub utraciła prawo do sporządzania projektów (uprawnienia budowlane) lub której prawo w tym zakresie zostało zawieszona.

2. Pozwolenie może być cofnięte w przypadku:

- 1) naruszenia warunków, pod którymi zostało udzielone pozwolenie,
- 2) stwierdzenia prawomocnym orzeczeniem, że popełniono czyn podlegający ukaraniu na podstawie art. 10 ust. 2.

3. Decyzję o cofnięciu pozwolenia wydaje organ, który wydał pozwolenie.

4. Wydając decyzję o cofnięciu pozwolenia właściwy organ określi równocześnie odpowiedni termin zaprzestania działalności w zakresie projektowania.

Art. 4. 1. Osoby zatrudnione w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz w jednostkach gospodarki uspołecznionej, posiadające kwalifikacje fachowe (art. 2 ust. 4) do wykonywania projektów w budownictwie, mogą za każdorazową zgodą właściwego organu przełożone-